

КНИЖКА ОСМА

1941 — 1942

ГОДИНА XXXVII

МАЙСКИ ДЕНЬ

Люлѣйте се навредъ, жита,
предъ менъ — догдето погледъ стига
гори подъ слънцето свѣта
и пѣе волна чучулига.

А ластовички съ бодъръ бѣгъ
разрѣзватъ бодро утринята,
шуми край менъ вѣтрецътъ лекъ
и люшка новитѣ жита.

А тамъ, до синура, цвѣта
надигатъ хиляди очи,
шумете, весели жита,
окжпани отъ рой лжчи.

Земя, усѣщамъ какъ растатъ
тревитѣ, цвѣтоветѣ въ тебъ,
а въ класоветѣ, що буютъ
изниква новиятъ ни хлѣбъ.

И съ него никне радостта
изъ българскитѣ равнини,
че заедно съ пролѣтътъ
пристигатъ по-щастливи дни.

Пѣй, вѣтре, въ нашитѣ села
до Охридъ и Егея ти,
съ пѣсни и съ хиляди крила
днесъ моя поздравъ изпрати!

Симеонъ Мариновъ

